

"Muzır kâfirler ve kâfirlerin yolunda giden sefihler, Cenâb-ı Hakkın hayvânâtından bir nevi habislerdir ki, Fâtır-ı Hakîm onları dünyanın imâreti için halk etmiştir." Kâfirlerin yaratılmasının hikmeti nedir? Kâfir, neden haşerat nevinden sayılıyor?

Önce şunu ifade edelim: Cenab-ı Hakk'ın kâfir yaratma diye ayrı bir fiili söz konusu değildir. Allah, insan yaratır. Bu insanlardan kendi iradeleriyle küfrü tercih edenler kâfir olurlar. İslâmda temel parnesip şudur: Her çocuk İslâm fitratı üzere doğar.

Büluğ çağına kadar ölenler hangi dinin mensubunun çocukları olurlarsa olsunlar, necat ehlidirler. Genellikle erkekler için on beş yaş kabul edilen büluğ çağından sonra insanlar kendi iradeleriyle hakkı veya batılı, hayrı veya şerri tercih ederler.

Resul-i Ekrem Efendimiz şöyle buyurur: **"Her doğan, İslâm fitratı üzerine doğar. Sonra, anne-babası onu Hıristiyan, Yahudi veya Mecusi yapar."** (Buhârî, cenâiz 92; Ebû Dâvut, sünne 17; Tirmizî, kader 5)

Bu hadis-i şerif İslâm fitratı üzere doğan yavruları batıl inançların, menfî ideolojilerin yahut sefahat odaklarının eline düşmekten koruma hususunda anne babaya düşen büyük görevi ve sorumluluğu ihtar etmektedir.

Fâtır-ı Hakîm onları dünyanın imâreti için halk etmiştir.

Üstad'ımız bu ifadesi ile kâfirlerin bu dünyadaki çalışmalarının ahirette kendilerine hiçbir faydası olmadığını, dolayısıyla da onların sadece dünyanın imareti için çalışmış olacaklarını beyan etmektedir. Müslüman zenginler de dünyanın imaretine çalışırlar, ancak onlar zekât ve sadakalarıyla, ayrıca hayır kurumlarına mali destek vermekle dünyalarının yanında ahiretlerini de imar ederler.

" ... onları bir vâhid-i kıyasî yapıp ..."

İman müminin içi âlemini sürekli nurlandırdığı için, bu büyük ihsana yeterince

şükretmek çoğu zaman ihmal edilebiliyor. Hava sürekli olarak kanımızı temizlediği halde onun varlığını meyveler ve sebzeler kadar çok hatırlamıyoruz; bu büyük iman nimetini mümin kullarına bildirmek ve fark ettirmek için, Allah kâfirleri vahid-i kıyasî olmak üzere müminlerin karşısına çıkarmış bulunuyor.

İnanmayan, putlara tapan sadece nefsinin süflî arzularının peşinden koşan sefih insanlar, hayvandan daha aşağıdırlar. Nitekim bir ayet-i kerimede şöyle buyrulur: *“Onlar hayvan gibidirler, hatta yolca (tuttukları yol itibariyle), daha da sapıktırlar.”* (Furkan Suresi, 25/44)

İnsanlar; yeme, içme, şehvet, görme, işitme, yürüme gibi birçok noktada hayvanlarla ortaktırlar. İnsanlık akılla başlar, imanla kemalini bulur. Üstat hazretleri, İslâmiyet için *“insaniyet-i kübra”* tabirini kullanır.

Putlara tapmak sapık bir düşünce, yanlış bir inanç olduğu halde, Üstat hazretleri bunu kuvve-i akliyenin mahsulü olan yanlış fikirler içinde zikretmek yerine, kuvve-i behimiye dalına dâhil ediyor. Burada şöyle ince bir mana var: Sanemlere tapanlarda akıl değil; his, korku ve şehvet hâkimdir. Bunlar düşünerek değil, hislerine kapılarak bu yanlış yola girmişlerdir. Putlarının çoğu da kadın putudur.

Hayvanî hislerden birisi de şehvettir. Nitekim Otuzuncu Söz’de *“kuvve-i şehviye-i behîmiye”* tabiri geçer.

Hayvanî hayattan kurtulamayan, hayatın gayesini sadece yeme, içme, şehvet gibi hayvanî hislerin tatmini olarak gören kişilerde insanî değerler inkişaf etmez.

“ ... âkıbetinde, müstehak oldukları Cehenneme teslim eder”

Şunu da ifade edelim ki, Müslüman bir ülkede doğan her insan Müslüman olmadığı gibi, her kâfir ülkede doğan da kâfir olarak kalmamaktadır. Amerika’da yılda bir milyona yakın insanın Müslüman olduğu söylenmektedir. Avrupa ülkelerinde ve Rusya’da bu sayı daha da fazladır. Kişinin mesul olması için; akıllı olması, büluğ çağına ermesi ve kendisine tebliğin ulaşması şarttır.

Buna göre;

-Akıllı olmayan kişi, ister mümin bir ailede, ister kâfir bir çevrede yaşasın, asla mesul değildir.

-Büluğ çağına gelmemiş bir çocuk, ister Müslüman bir ailenin, ister kâfir bir ailenin çocuğu olsun hiç bir fiilinden sorumlu değildir.

-Allah’ın gönderdiği vahyi ve peygamberin tebliğini hiç duymamış bir kimse de

ibadet konusunda mesul değildir.

Bununla beraber, bir insanın cennete layık bir kıymet almasının şartları Kur'ân-ı Kerim'de beyan edilmiş ve Habib-i Ekrem (asm.) efendimiz tarafından talim edilmiştir.

Bir insan ne kadar zeki, kabiliyetli, ince anlayışlı olursa olsun yine de peygambere ve kitaba ihtiyacı vardır. Tevhid akidesi, eşyanın hakikati, insanın ve kâinatın yaratılış gayesi gibi ulvî hakikatler, ilâhî hikmetler, âli maksatlar ve derin sırlar ancak mukaddes kitaplar, "*Yüksek dellal, doğru keşşaf, muhakkik üstat ve sadık muallim*" olan peygamberler sayesinde bilinir ve anlaşılır.

Bu nurlu yolu terk ederek kendi heva ve heveslerine tabi olup küfür ve isyan yolunu tutanlar layık oldukları cezayı mutlaka çekeceklerdir.